

RESUMÉ

Arkitektur står altid i relation til sine omgivelser, og som kunstnerisk praksisform har arbejdet med arkitektonisk skabelse æstetiske, etiske og politiske implikationer. Den gensidige afhængighed mellem arkitekturen som æstetisk udsagn og vores livsverdener stiller krav til arkitekturen og dens praksisformer, og denne afhandling undersøger, hvordan oversættelse mellem forskellige medier og udtryksformer er af æstetisk betydning for udsagnet og for den sammenhæng udsigelsen bliver medskaber af.

Afhandlingen tematiserer således fænomenerne oversættelse og udtryksformer, medialitet og betydning, sted og fællesskaber. Oversættelse defineres her som en transformativ handling, der på ét plan knytter sig til udtryks- og artikulationsformer i arbejdet med forskellige medier, i – og imellem – æstetiske discipliner. På et andet plan indvirker oversættelseshandlinger i vores omgang med hinanden, vores levesteder og verdens forskellige livsformer. Temaerne informerer projektets praksisundersøgelser i afsøgningen af spørgsmålene: hvordan står den arkitektoniske praksis i relation til andre æstetiske praksisformer, og hvordan kan udvekslinger mellem skabende praksisser nuancere og udvide opfattelsen af de betydningsdannende processer i forskellige udtryksformer?

Arbejdet med arkitektur og dens frembringelse omfatter kendskab til mange forskellige medier og arbejdsformer. Det er derfor essentielt, at der på arkitektuddannelsen reflekteres over betydningen af mødet mellem mediernes forskellige egenskaber og muligheder, ikke mindst for derigennem at udnytte potentialerne i den arkitektoniske frembringelsesproces bedst muligt. Afhandlingen undersøger systematisk, hvordan oversættelse og interaktion mellem forskellige medier virker i den arkitektoniske frembringelse med udgangspunkt i udvalgte arkitektoniske medier: tekst, tegning, fotografi, videomontage og model. Disse undersøgelser udføres gennem direkte afprøvning i målrettede undervisningsforløb på Det Kongelige Akademi. Afhandlingen bidrager med viden om, hvordan oversættelse mellem medier skaber ny betydning og nye arbejdsformer i frembringelsen af arkitektur. I overensstemmelse hermed viser afhandlingen, hvordan denne tilgang til den arkitektoniske proces kan operationaliseres i en arkitekturpædagogisk praksis.

Igennem kritisk refleksion over praksisundersøgelserne retter afhandlingen endelig opmærksomhed mod, hvordan tilgangen til den skabende proces, dens medier og materialitet, har affinitet med forståelsen for de sammenhænge, steder og fællesskaber, der skabes ind i – hvordan æstetiske praksisser er fællesskabs- og verdensdannende.

ABSTRACT

Architecture is always related to its surroundings, and working with architectural creation as artistic practice has aesthetic, ethical and political implications. The interdependency between architecture as an aesthetic statement and our lifeworlds challenges architecture and its practices, and this thesis examines how translation between different media and expressive forms is of aesthetic importance for the statement and for the context that the statement co-creates.

The thesis thus thematises the phenomena of translation and modes of expression, mediality and meaning, place and communities. Translation is defined here as a transformative act that on one level is linked to modes of expression and articulation working with different media, in – and between – aesthetic disciplines. On another level, acts of translation affect our relations to each other, our habitats and the world's various lifeforms. These themes inform the project's practice investigations guided by the questions: how does architectural practice relate to other aesthetic practices, and how can exchanges between creative practices afford the meaning-making processes in different modes of expression?

Architectural creation demands knowledge of many different media and working methods. It is therefore essential that architectural education reflects on the encounter between different properties and possibilities of the media involved to valorise their potential in the architectural creation process. The thesis systematically examines how translation and interaction between different media affect the architectural articulation, starting from a selection of architectural media: text, drawing, photography, video montage and model. The enquiries are conducted through direct testing in targeted teaching situations at the Royal Danish Academy. The thesis contributes knowledge of how translation between media creates new meaning and new ways of working in the production of architecture. Accordingly, the thesis shows how this approach to the architectural process can be operationalised in an architectural educational practice.

Through critical reflection on the practice enquiries, the thesis finally directs attention to how the approach to the creative process, its media and materiality, has an affinity to the understanding of the contexts, places, and communities into which creation intervene – how aesthetic practices are community- and world-making.